

heten vidlådande utgifter, skola tillfalla pastoratets skolväsende, att, der flera skoldistrikt finnas inom pastoratet, fördelas dem emellan efter antalet i skolåldern varande barn.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

*Nils Nilsson,
Östra Espinge.*

N:o 68.

Aj Herr L. Öhlin: Angående berättigande för krono- och stadsbetjente att för brottslingars efterspanande och gripande kostnadsfritt begagna statens telegraf-inrättningar.

Ofta höras klagomål öfver kronobetjeningens långsamhet och likgiltighet i fråga om brottslingars efterspanande och gripande, men ingen betänker att dessa efterspaningar medföra större kostnader än den fätaliga och svagt aflönade kronobetjeningen kan åstadkomma. Dessa efterspaningar som ofta måste utsträckas till kronobetjeningen i angränsande distrikt samt till polismyndigheten i närmaste stad kunna dock betydligt underlättas och större skyndsamhet vinnas, om kronobetjeningen vid behof finge för sådant ändamål anlita statens telegrafledning afgiftsfritt, hvilket skulle för staten medföra ringa förlust jemförd med den ordning och säkerhet som derigenom skulle vinnas; jag får alltså vördsamt föreslå, att Riksdagen ville för sin del besluta:

att i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t behagade utfärda en författning, hvarigenom krono- och stadsbetjente

berättigas att för brottslingars efterspanande och gripande kostnadsfritt begagna statens telegrafledningar.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1873.

Laur. Öhlin.

N:o 69.

Af Herr L. Öhlin: Om ändring i 6 § 4 mom. af Kongl. Stugan angående fjerdingmän den 1 Juni 1850.

Från urminnes tider har det varit fjerdingmannens skyldighet att indrifva och, om så behöfts, utmäta de kronoutskylder, som vid uppborädsstämman icke erlagts, och på enahanda sätt har under sednare tider förfarits med kommunalutskylderna; men sedan Fjerdingmannen Lars Pehrsson i Östra Kulhult af Christianstads län vägrat att, enligt Kronofogden Bergengrens order, uttaga resterande kronoutskylder hos tvänne personer och bemälde Kronofogde öfver Lars Pehrssons vägran anförde besvär, har Konungens Befallningshafvande i nyssnämnda län, genom utslag den 29 April 1871 förklarad, att fjerdingmän icke kunna åläggas utmäta kronoutskylder, hvilket utslag blifvit af Hofrätten den 4 Juli samma år och af Kongl. Maj:ts Högsta Domstol den 11 Januari 1872 fastställt.

Sedan utgången af detta mål blifvit genom allmänna tidningarne känd, hafva fjerdingmännen i allmänhet vägrat fullgöra detta från urminnes tider dem åliggande uppdrag. Af denna vägran följer att kronofogden eller länsmannen måste sjelfve uttaga dessa utskylder, men hvarthän det leder är lätt att inse. Att kronofogden beordrar länsmannen indrifva resterna, är säkert, men att sistnämnde tjenstemän, om ock alla deras många, olikartade göromål under tiden skulle åsidosättas, icke